

A v g j ø r e l s e:

Avsagt:	20.mars 2024
Saksnr.:	AU 1-24
Appellutvalgets medlemmer:	Jepp Normann, Trude Sparre og Anne Haug
Ankepart:	A
Ankematpart:	Påtalnemnden i Antidoping Norge

Saken gjelder: Anke i sak om tap av rett til å delta i konkurranser og organisert trening (utelukkelse) etter påstått brudd på Antidopingregelverket.

Sakens bakgrunn i hovedtrekk:

Utøver testet positivt på dopingprøve søndag 1. oktober 2023 kl. 17.17 etter at han hadde spilt fotballkamp tidligere samme dag. Utøver er mosjonist.

Han opplyste til Påtalenemnden i antidoping Norge (Påtalenemnden) at han hadde inntatt kokain tre til fire ganger kveld/natt til lørdag 30. september, med et siste inntak mellom kl. 03.00 og 04.00.

Utøver anførte overfor Påtalenemnden at bruken fant sted utenfor konkurranse. Han har også i samtale i november 2023 med representant for nemnden, vist til at det at han mangler én nyre, kan ha hatt innvirkning på resultatene på dopingprøven.

Etter nemndens oppfatning ble det ikke ført tilstrekkelig bevis for disse anførselene, og Påtalenemnden kom til at de ikke kunne legges til grunn. Nemnden traff derfor slik beslutning 11. januar 2024:

*«A, f. **.**.1993, dømmes for overtredelse av NIFS antidopingregelverk art. 2.1 og 2.2, jf. art. 10.2.1.1, til tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv for et tidsrom av 4 - fire - år, med fradrag for utholdt suspensjon fra og med den 26.10.2023, jf. art. 10.13.2.*

Vedtaket har bindende virkning i enhver idrett som er underlagt en World Anti Doping Codesignatorys myndighet, jf. NIFs antidopingregelverk art. 15.1.1.2.

Saken offentliggjøres uten at navnet til utøver gjøres kjent».

Når det gjelder den nærmere beskrivelse av sakens faktiske og rettslige side vises det til Påtalenemndens beslutning.

Utøver anket beslutningen ved epost 25. januar 2024.

Ankepartens anførsler:

Utøver har i anken anført at straffen er satt for strengt. Det vises til at kokainen ikke ble inntatt i forbindelse med konkurranse. Han viser også til at hans sportslige evne ikke har noen bidrag til hvordan laget hans presterer verken på trening eller i kamp, jf. antidopingregelverkets art. 10.2.4.1. Utøver anfører at inntak av kokain var ulovligheter og dumheter som skjedde utenfor fotballen. Straffen skal da være tre måneder.

Appellutvalget legger også til grunn at ankeparten subsidiært anfører at hvis Appellutvalget legger til grunn at bruken fant sted i konkurranse, var bruken av kokain ikke forsettlig fordi bruken var helt urelatert til idrettsprestasjon.

Utøver opplyser at han har et sterkt ønske om å fortsette å trene for å opprettholde sosial aktivitet i livet. Han opplyser at han har slitt med depresjon, angst og ensomhet,

og at fotballen har betydd mye for hans mentale helse. Han har ikke behov for å delta i konkurranser, men synes en 4-års utestengelse for å gå på trening, er for strengt.

Ankemothpartens anførsler:

Påtalememden viser i sitt anketilsvar til at utøver har testet positivt på kokain konkurransedagen, og at Utøver da må utestenges i fire år, jf. antidopingregelverkets art. 10.2.1.1.

Det anføres at ettersom verdiene av kokain var så høye i utøvers dopingprøve, er det kvalifisert sannsynlighetsovervekt for at bruken var relatert til idrettsprestasjon. Court of Arbitration for Sport (CAS) har ved vurdering av bevisbyrden i gjentatte avgjørelser uttalt at retten ikke kan basere vurderingen på ren spekulasjon. Isteden må utøver tilby konkrete og nøyaktige bevis. Påtalememden viser til at Utøver ikke har oppfylt sin bevisbyrde for at bruken ikke var relatert til idrettsprestasjon.

Påtalememden anfører at det ikke er adgang til å redusere tid for utestengelse etter art. 10.2.1.1, og at utestengelsen da må være fire år.

Appellutvalget skal bemerke:

Appellutvalget anser saken klar for avgjørelse. Ingen av partene hadde kommentar til utvalgets habilitet ved behandling av saken. Utvalget finner det klart at saken forsvarlig kan behandles skriftlig og ingen av partene har krevd muntlig behandling.

Appellutvalget har kommet til at anken forkastes.

Utøver testet positivt på dopingprøve og prøveresultatene viste tilstedeværelse av kokain. Utgangspunktet er da at utøver skal utestenges i fire år, jf. NIFs antidopingregelverk art. 2.1, 2.2, jf. art. 10.2.1.

Anken fra Utøver inneholder ikke nye anførsler eller bevis.

Appellutvalget finner ikke at det er ført bevis for at inntak av kokain har skjedd utenfor regelverkets definisjon av «I konkurranse».

Tilsvarende vurderes at bruken av kokain var relatert til idrettsprestasjonen, jf. NIFs antidopingregelverk art. 10.2.4.2. Regelverket har heller ingen bestemmelser som gir Appellutvalget adgang til å sette ned utelukkelsestiden basert på rimelighet eller velferdsmessige argumenter.

Appellutvalget finner ikke at noen av unntakene fra hovedregelen i NIFs antidopingregelverk art. 10.2.4 kommer til anvendelse. Utelukkelsesperioden følger dermed hovedregelen i NIFs antidopingregelverk art. 10.2.1 om utestengelse i 4 år.

Slutning:

Anken forkastes

Jeppe Normann

Anne Haug

Trude Sparre